

עַד שֶׁתּוֹפֵץ: זֶה קוֹל הַדּוֹדֵי הַגֵּזֶה זֶה בָּא בְּרִלְגַּ עַל הַהָרִים בְּקִפּוֹץ עַל הַגְּבָעוֹת: ט הוֹמָה דּוֹדֵי לְצָבִי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים

זהר שיר השירים

כלל אחד להתברך העולם. (זהר חלק ג-קיה:)

לעורר את מידת האהבה ויהי רצון המלך בשכינה

"הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת וְגו'". אמר רבי שמעון "בְּצַבָּאוֹת", זה המלך (משיח) שנקרא צבאות, "אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה", אלו שאר חילות ומחנות שלמטה, "אִם תְּעִירוּ וְאִם תַּעֲזְרוּ אֶת הָאֶהָבָה", זה ימינו של הקדוש ברוך הוא שנקראת אהב"ה, עד שתחפץ, זו השוכבת לעפר ויהיה רצון המלך בה, זכאי זה מי שיזכה לדור ההוא, אשרי חלקו בעולם הזה ואשרי חלקו בעולם הבא: (זהר חלק ב-ט.)

השיגחה על ישראל בעת הגלות

"דוֹמָה דּוֹדֵי לְצָבִי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים הַגֵּזֶה זֶה עוֹמֵד אַחַר פְּתָלָנוּ וְגו'". פתח רבי יצחק ואמר "וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגָּעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם" (ויקרא כו, יא). זכאים הם ישראל, שזכו שמשכון זה יהיה אצלם מן המלך העליון, ובכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם, שאף על פי שהם בגלות, בא הקדוש ברוך הוא בכל ראש חודש ושבת ומועד להשגיח עליהם, ולהסתכל במשכון ההוא שיש לו אצלם, שהוא חמדה שלו,

צפון הולך למערב, מערבית דרומית, שהיא הולכת להתחבר בדרום^[1], כמו שהדרום תולה במזרח ותוקפו הולך לראשונה אף כך מערב הולך להתחבר בדרום, זהו שכתוב "וְיָמִינוּ תִּתְחַבְּרֵנוּ", ימינו זה הוא דרום, לפיכך היא יונקת משני הצדדים מצפון ומדרום, זהו שכתוב "שְׂמָאלוֹ תִּתַּחַת לְרֵאשֵׁי וְיָמִינוּ תִּתְחַבְּרֵנוּ", שמאלו זה הוא צפון, וימינו זה הוא דרום.

המיטה צריכה לעמוד בין צפון לדרום והסוד בזה

וסוד זה למדנו שהקדוש ברוך הוא נותן מטתו בין צפון לדרום^[2], והיא נאחזת לאותה המדרגה שנקרא בן בודאי^[3], ולכך יש להם לאנשים לתת מטתם בין צפון לדרום, וכך למדני אבי, שבעבור זה נותנים להם בנים זכרים, שהרי הוא היה מתכוון כנגד אמונה שלימה העליונה בכל השלימות לעומת הקדוש ברוך הוא, שהוא בין צפון לדרום, ולעומת כנסת ישראל שמאירה בין צפון לדרום, ולכך נותנים לו בנים זכרים, ובכל נצרך להראות עשייה כדמיון שלמעלה, וכמו שמראה העשייה שלמטה כן גם נתעורר למעלה וזה נתבאר, ועוד ביארנו כודאי שמטתו שלשלמה היא בין צפון לדרום להתחבר בהגוף, ואז נעשה

זו זהר

למזרח ומרגלותיה למערב וצדיה בין צפון לדרום עכ"ל האריז"ל, ומלשון הזהר דכאן מוכח כדבריו שכתב דהא בן דכר איהו בין צפון לדרום, וידוע שהתפארת שהוא נקרא כן דכר ראשו למזרח שהוא אבא, ורגליו למערב שהיא מלכות, וצדייו בין צפון לדרום, עכ"ל. נט. פירוש שהמלכות מזדווגת עם התפארת שהוא בין צפון לדרום.

נד. פירוש שהיא משתוקקת לקבלת שפע של חסדים. נח. פירוש זה התפארת כמבואר: במקדש מלך מביא כאן שבשלחן ערוך אורח חיים סימן ר"מ כתב, יזהר ליתן מטתו ראשה ומרגלותיה זה לצפון וזה לדרום כי כן הוא פירושו של בין צפון לדרום, אבל האריז"ל כתב בספר הכוונות שצריך להיות ראשה